

1. Bo - že, ne - tre - stej mne v hně - vu.
Ne - ká - rej mne. Za - drž své roz - lí - ce - ní.
Na mne do - leh - la tvá ru - ka pro mou
vi - nu. Ne - klid du - ši za - pla - vil,

2. neboť i má provinění / víc mne tíží. / Byl jsem tak
pošetilý. / Smutný chodím dnem i nocí, / v tmách se
ztrácím. / Bolest svou mám před sebou.

3. Všechny prosby úpěnlivé, / mé sny, touhy, / před tebou
odkryty jsou. / Mne už opustila síla. / Srdce slábne. / Z očí
mizí světla zář.

4. Ti, kdo mě vždy milovali, / v dálce stojí, / ode mne odtáhli
se. / Nepřátelé radují se / z mého pádu. / Jejich slovo skrývá
lest.

5. Já však ústa neotvírám. / Jak němý jsem. / Neslyším,
neodmlouvám. / Neboť na tebe jen čekám, / Hospodine, /
Bože, ty jim odpovíš.

6. Přiznám se k své nepravosti, / k svému hříchu, / který
mne stále trápí. / Pane, ty mne neopouštěj. / Nevzdaluj se. /
Pospěš za mnou, spásu má!

T: Jiří Pejla

M: Pseaumes octante trois de David, 1551